

Stichting "Naar School in Haïti"

Westerbork, voorjaar 2000

Beste mensen,

De reacties op onze vorige brief waren hartverwarmend, hartelijk dank daarvoor !

Veel mensen hebben gebruik gemaakt van de acceptgiro. Er zijn mensen die twee brieven hebben gekregen, daarvoor ons excuus. We doen onze uiterste best om herhaling te voorkomen.

Mieny Offringa (bestuurslid) en haar echtgenoot Fokko zijn in januari bij Marijke Zaalberg in Haïti geweest. Een weergave van hun indrukken vindt u verderop in deze nieuwsbrief.

Marijke is met hen op pad geweest om naar grond te kijken, maar er zijn nog geen knopen doorgehakt. Het is moeilijk geschikte grond te vinden om een huis op te bouwen..

Aandachtspunten voor ons zijn :

- een waterbron in de naaste omgeving
 - de ligging moet zodanig zijn dat een huis op het zuiden te bouwen is, vooral in de vochtige wintermaanden is dat van groot belang
 - de omgeving moet veilig genoeg zijn om er kinderen te laten opgroeien en naar school te laten gaan
- Tot nu toe is zo'n plek nog niet gevonden, de zoektocht gaat door....

Intussen hopen we dat het bedrag dat we willen besteden aan de bouw mede door uw gift kan groeien. Daarnaast hebben we uw bijdrage nodig om de kinderen in Haïti te geven waar ze recht op hebben.

Wilt u meer weten over het werk van de Stichting "Naar School in Haïti" , of wilt u een lezing met dia's voor een vereniging of een groep mensen, neem dan contact op met de penningmeester :

Ann Oegema

Hoofdstraat 39

7981 AD Diever

tel. 0521-592601

RABObank Westerbork **369466500** o.v.v. Stichting "Naar school in Haïti"

Op 3 maart verzamelde zich een groepje "Haïti-geïnteresseerden" in huize Offringa te Westerbork. Bij binnenkomst bleken koffie/thee, appelgebak en dia's klaar te staan. Om het laatste ging het vooral : Mieny en Fokko Offringa zijn begin dit jaar bij Marijke Zaalberg in Haïti geweest en ze kwamen terug met veel verhalen en beelden.

Mieny vertelt : "Haïti, waar zal ik mee beginnenzoveel indrukken, prachtige, vervelende, blijde, verdrietige, alles hoort bij Haïti. Maar 't zijn altijd diepe indrukken.

De natuur, de bergen zijn prachtig, de vergezichten overweldigend, maar ook zo beschadigd, dat je er heel verdrietig van kunt worden.... en zo is het ook met de mensen. Maar laat ik erbij zeggen, de mensen kunnen ook heel vrolijk en blij zijn. Dat bleek al gauw na onze aankomst : we hadden een echt leren voetbal meegebracht. Wat waren de jongens daar enthousiast over ! Met veel plezier hebben ze er mee gespeeld, maar na vier weken was de voetbal bijna versleten ! Wat wil je ook, over een vlak grasveldje beschikken ze niet, 't is allemaal

ruwe, puntige rotsgrond en daar kon de bal niet tegen. Maar zelfs met rafels en flarden eraan hadden ook de buurjongens er nog belangstelling voor !"

Het projekt "Naar School in Haïti" rust op twee pijlers :

1. onderwijs geven aan kinderen die dat anders niet krijgen (momenteel 22)
2. zorg en onderdak geven aan een aantal kinderen (momenteel 11).

Mieny en Fokko laten via de dia's zien hoeveel werk dit met zich meebrengt. Er moet gekookt en gewassen worden, kinderen moeten aandacht krijgen en de hele kleintjes hebben natuurlijk extra zorg nodig.

Mieny : "Er werken een aantal madam's, hele lieve vrouwen die allemaal een achtergrond hebben waar je niet vrolijk van wordt. Met moeite kunnen ze hun hoofd boven water houden. Door wat geld te verdienen kunnen sommigen nu zelfs hun kinderen naar school laten gaan. Het probleem is dat ze zo gauw het bijltje er bij neergooien, en hun werk niet goed doen, en waarom? Je begrijpt het nooit.

Hier besteedt Marijke veel tijd en aandacht aan, ze blijft hen motiveren. Op dit moment werkt er ook een vrouw die o.a. voor de kinderen zorgt maar ze kan niet schrijven en lezen. Dat blijkt in de praktijk toch wel heel lastig te zijn. Ze moet op kunnen schrijven hoe laat ze Leonel de fles gegeven heeft, ze moet uit het boekje kunnen lezen dat Rudolph gisteravond diarree had. Hoe los je dit op.....?

En dan is er de school. Het draait nu heel lekker : 22 kinderen krijgen elke dag les van een juf die heel rustig en consequent is. Marijke heeft drie lange tafels gemaakt en nu werken ze in drie groepen. De juf houdt overzicht, iedere groep, ieder kind krijgt aandacht. Fijn is dat, want de school is nog steeds Marijke's belangrijkste projekt en deze juf doet het fantastisch !

Zowel de juf als de leerlingen waren heel blij met het leermateriaal dat we bij ons hadden. Wat me opviel was met hoeveel plezier en concentratie sommige kinderen bezig zijn om te leren schrijven en rekenen. Eén van de meisjes, Miquëlle, heb ik ook leren borduren, wat was ze trots toen ze weer wat nieuwe steekjes had geleerd !"

Fokko blijkt zich in die weken vooral als technische man nuttig te hebben gemaakt. We zien dia's met nieuwe kastjes, meegroei-stoeltjes en een commode. Fokko : "Met het timmerwerk heeft Davius me flink geholpen, af en toe heeft hij zelfs een kastje in elkaar gezet en dat voor iemand die nog nooit een zaag of hamer in handen gehad heeft !

Ook voor mij was het meestal handwerk, want er was overdag geen stroom ! De kastjes hebben trouwens een dubbel doel : behalve dat spullen kunnen worden opgeborgen krijgen kinderen ook een eigen verantwoordelijkheid. Ze hebben namelijk helemaal geen eigendommen, en ze laten de dingen waarmee ze omgaan vaak slingeren; ze hebben niet geleerd (niet kunnen leren) daar verantwoordelijk voor te zijn. Door ieder nu een eigen kastje te geven kunnen ze dat wel leren."

Mieny en Fokko blijken ook nog een verhuizing te hebben meegemaakt.

Mieny : "Vlak voor we teruggingen had Marijke een nieuw huis gevonden om te huren. Het oude huis was koud en vochtig en had een lastige eigenaar. We hebben met z'n allen hard gewerkt om de verhuizing vlot te laten verlopen. En de gezichtjes van de kinderen, toen ze er in mochten en ze zo heerlijk konden spelen

rondom het huis, was de moeite waard. De ligging is ook vriendelijker wat betreft de begroeiing. Op de eerste schooldag na de verhuizing gaf de juf al direct biologie-les over de planten die rondom huis en school staan. Leuk om te zien hoe ze de natuur direct als lesmateriaal benutte."

Mieny vervolgt : "We hebben een fantastische maand gehad. Samen met Marijke zijn we ondanks alle drukte nog een aantal keren op pad geweest om te kijken naar grond en huizen. De grond is er waanzinnig duur en we zijn er nog niet uit.

Samen hebben we plannen gemaakt voor een groei-huis-school. Kortom sterk gemotiveerd om in Nederland weer flink aan het werk te gaan en anderen ook te motiveren, want er is nog veel nodig. In het bijzonder een persoon of een echtpaar die Marijke in Haïti wil helpen en haar vervangen kan, als ze twee maal per jaar in Nederland is.

Ik heb bewondering voor alles wat Marijke doet : overdag het waterbassin schoonmaken en met je voeten in de modder staan scheppen en 's nachts met veel liefde de baby's helpen omdat de nachtmadam is weggebleven.....

Ze dwingt ook hier bij de madam's en de mensen van buiten respect af."